

Κισάμου Αμφιλόχιος: «... να πεθάνει η Ελλάδα, να ζήσουμε εμείς»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου](#)

Στις συνέπειες που θα έχουν στην αυριανή κοινωνία συνθήματα κατά αξιών της πατρίδας μας αναφέρεται με επίκαιρο άρθρο του ο [Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιος](#).

Αφορμή για τις σκέψεις αυτές του Σεβασμιωτάτου στάθηκε πορεία που πραγματοποιήθηκε πρόσφατα στο Ενετικό λιμάνι των Χανίων όπου, μεταξύ άλλων, ακούστηκαν συνθήματα όπως «Στο διάολο η οικογένεια, στο διάολο η πατρίς. Η Ελλάδα να πεθάνει να ζήσουμε εμείς».

“Ποιός είναι τελικά «ο μεσαίωνας», «τα σκοτάδια της Ελληνικής κοινωνίας», «ο υπερσυντηρητικός», «η οπισθοδρόμηση της κοινωνίας»; Αυτός που χτίζει την ζωή του, τρέφει και γαλουχεί την οικογένεια του με τις αξίες, τα πιστεύω και τα ιδανικά που ανέστησαν από την τέφρα της αυτή την Πατρίδα ή αυτός που δηλώνει και πρεσβεύει: «Στο διάολο η οικογένεια, στο διάολο η πατρίς. Η Ελλάδα να πεθάνει να ζήσουμε εμείς»; Ποιος δημιουργεί τις αντιπαλότητες, τις εντάσεις, τον διχασμό και τις διακρίσεις μέσα στις κοινωνίες; Αυτός που προκαλείται ή αυτός

που προκαλεί;” αναρωτιέται ο Μητροπολίτης κ. Αμφιλόχιος.

Αναλυτικά το άρθρο του Μητροπολίτη Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλοχίου:

Στην πορεία «ορατότητας» όπως ονόμασαν οι διοργανωτές πορεία, προ ολίγων ημερών, στο Ενετικό λιμάνι των Χανίων, πορεία «ενάντια... στις φοβίες, στους αποκλεισμούς, στον συντηρητισμό, στην εμπορευματοποίηση και εκμετάλλευση της ζωής και των δικαιωμάτων μας, στα πάσης φύσης ροζ πλυντήρια κρατών, κομμάτων,στην πατριαρχία, στην έμφυλη βία, στον φασισμό, στις διακρίσεις στους αποκλεισμούς, στον συντηρητισμό, στην εμπορευματοποίηση και εκμετάλλευση της ζωής και των δικαιωμάτων μας, στα πάσης φύσης ροζ πλυντήρια κρατών, κομμάτων,», όπως δήλωναν οι οργανωτές της· σε αυτή λοιπόν την πορεία «ορατότητας», ανάμεσα στα άλλα συνθήματα που κυριάρχησαν ήταν και το εξής: «Στο διάολο η οικογένεια, στο διάολο η πατρίς. Η Ελλάδα να πεθάνει να ζήσουμε εμείς». Το σύνθημα, που υπήρχε και σε πανό, μεταφέρεται αυτολεξεί, (στο διαδίκτυο εξ’ άλλου έχει αναρτηθεί) καθώς νομίζω είναι κομβικής και μείζονος σημασίας να κατανοήσουμε-συνειδητοποιήσουμε όχι μόνο τα μηνύματα του, αλλά, κυρίως, τις συνέπειες του στην αυριανή κοινωνία.

Σε αυτή την πορεία υπήρχε, επίσης, και υψηλόβαθμο θεσμικό πρόσωπο, το οποίο σε δηλώσεις του υπερασπίστηκε «το αναφαίρετο δικαίωμα ο καθένας να αυτοπροσδιορίζεται», καταδικάζοντας «κάθε έκφραση – θέση απέναντι στην πορεία αυτή». Αυτονόητη η υπεράσπιση των δικαιωμάτων του άλλου, ανεξάρτητα από την συμφωνία ή διαφωνία. Όμως, το πρώτο ερώτημα- απορία, που γεννάται είναι γιατί αυτή η «καταδίκη» δεν συμπεριέλαβε και τα υβριστικά συνθήματα που ακουγόταν στην εν λόγω πορεία ενάντια: στην Οικογένεια, στην Πατρίδα, στην Ελλάδα; Έτερο ερώτημα, θα είχε θεωρούμε ενδιαφέρον η απάντηση του: πως γίνεται αυτοί που στην πορεία με έναν τόσο απροκάλυπτο και χυδαίο τρόπο, υβρίζουν ότι ιερό και όσιο για κάποιους άλλους, την Πατρίδα και την Οικογένεια, πως εξηγείται οι ίδιοι να μιλούν για δικαίωμα στην υιοθεσία κλπ; Έτερο, επίσης, ερώτημα: Οι επερχόμενες γενιές εφόσον, εάν γαλουχηθούν, με ότι εκφράζει και δηλώνει αυτό το σύνθημα-μήνυμα, τι σχέση θα έχουν με «των Ελλήνων τις Κοινότητες»; Έτερο ερώτημα; Όταν υβρίζεις και χυδαιολογείς και μάλιστα σε δημόσιο χώρο και εις επήκοο πάντων έναν ολόκληρο λαό· λαό ο οποίος ιστορικά και διαχρονικά όχι μόνο δηλώνει την πίστη του στην Οικογένεια του και την Πατρίδα του, αλλά θυσιάζεται, δίνει την ζωή του και το αίμα του για αυτή την Οικογένεια και αυτή την Πατρίδα, όταν λοιπόν υβρίζεις αυτό τον λαό, αυτό πως ονομάζεται; τι είναι τελικά; «Δημοκρατία» και «αναφαίρετο δικαίωμα σου»; ή... φασισμός, διάκριση και συντηρητισμός στην πιο ακραία του μορφή, που εσύ κατηγορείς τους άλλους, στην προσπάθεια σου να υπερασπιστείς τα δικαιώματα

σου;

Ποιός είναι τελικά «ο μεσαίωνας», «τα σκοτάδια της Ελληνικής κοινωνίας», «ο υπερσυντηρητικός», «η οπισθοδρόμηση της κοινωνίας»; Αυτός που χτίζει την ζωή του, τρέφει και γαλουχεί την οικογένεια του με τις αξίες, τα πιστεύω και τα ιδανικά που ανέστησαν από την τέφρα της αυτή την Πατρίδα ή αυτός που δηλώνει και πρεσβεύει: «Στο διάολο η οικογένεια, στο διάολο η πατρίς. Η Ελλάδα να πεθάνει να ζήσουμε εμείς»; Ποιος δημιουργεί τις αντιπαλότητες, τις εντάσεις, τον διχασμό και τις διακρίσεις μέσα στις κοινωνίες; Αυτός που προκαλείται ή αυτός που προκαλεί; «Νηστεία και προσευχή και θα σωθούμε. Αν πιούμε και λίγο αγιασμένο νερό ή αν φορέσουμε και κανένα κομποσκοίνι, τι τους θέλουμε τους γιατρούς; Τι να την κάνουμε την επιστήμη»; Κάποια από τα... ειρωνικά σχόλια όσων κατηγορούν για «χριστιανοταλιμπανισμό» όσους δηλώνουν την πίστη τους στον Χριστό, στην Πατρίδα και την Οικογένεια! Αλήθεια: τι είδους πολιτισμός είναι αυτός που όχι μόνο δεν σέβεται τα πιστεύω, τις αρχές και τα ιδανικά του άλλου, αλλά τα ειρωνεύεται, τα εμπαίζει και χυδαία τα υβρίζει; Πόσο δικαίωμα και πως μπορεί κάποιος, όπως και αν αυτοπροσδιορίζεται αυτός, να απαιτεί, να διεκδικεί, να γίνουν σεβαστά και αποδεκτά τα όποια δικαιώματα του, όταν ο ίδιος τόσο απροκάλυπτα και προκλητικά βάλλει εναντίον του δικαιώματος αυτοπροσδιορισμού του άλλου;; Για τι είδους «ανεκτικότητα» και «συνύπαρξη» δικαιούται και μπορεί να μιλά κάποιος, όταν ο ίδιος χρησιμοποιεί ρητορική που όχι μόνο δεν συμβάλλει στην ενότητα και ανεκτικότητα του «άλλου», αλλά στοχοποιεί, μηδενίζει-απαξιώνει τον «άλλο», κυρίως όμως προσβάλλει το είναι του και την ταυτότητα του; Θίγει τις πιο ευαίσθητες χορδές της ύπαρξης του; Είναι «ρατσισμός» και «ξеноφοβία» το να μην ανέχεται, να μην επιτρέπει κάποιος, να του βρίζουν την Πατρίδα του, την Πίστη του και την Οικογένεια του;

Όσοι, τέλος, δηλώνουν: «... να πεθάνει η Ελλάδα να ζήσουμε εμείς» ας καταλάβουν πως «.. η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει», καθώς όπως έλεγε και ο Μακρυγιάννης, ο μεγάλος αυτός εκφραστής της Ελληνικής ψυχής: «Ελλάδα δεν πουλάω». Εάν λοιπόν αυτή η Ελλάδα τους δυσκολεύει, τότε ο αυτοπροσδιορισμός τους θα πρέπει να περιοριστεί μέχρι εκεί που δεν θίγει, δεν προσβάλλει τα δικαιώματα όσων «Ελλάδα ποτέ δεν πουλούν».